novobydžovský ZPRAVODAJ

Ročník XXII.
26. září 1995

Číslo
4

Informace z radnice * Jak jsme hospodařili v prvním pololetí * Z jednání zastupitelstva * DŮLEŽITÁ SDĚLENÍ * Policie hlásí * Nová lékárna * Devadesátka DJ Jirásek * Práce na osobních počítačích * Nový Bydžov má vicemistra * Naše cesta do Anglie * K jubileu V. Kudery - Křapíka * 25 let Plátěné osady na Jizeře * Výročí L. Lysy * Inzerce * Z naší matriky

INFORMACE Z RADNICE

Vážení spoluobčané,

mnozí z Vás očekávají od Městského úřadu v Novém Bydžově příspěvek na přestavbu ekologického vytápění.

Dne 25. srpna 1995 vydalo Ministerstvo financí a Ministerstvo životního prostředí instrukci, kterou se mění Instrukce MF ČR a MŽP ČR ze dne 18. května 1994, upravující postup okresních úřadů ve vybraných lokalitách České republiky při poskytování prostředků státního rozpočtu na ekologickou přestavbu systémů vytápění nebo ohřevu vody tuhými palivy v bytech a obytných objektech.

Tento příspěvek bude poskytnut pouze pro vybraná území:

— území všech obcí okresu Sokolov, Most, Chomutov, Teplice, Ústí nad Labem a Karviná,
— území města Ostravy, města Přerova a hlavního města Prahy.

V minulých dnech se uskutečnily dvě schůzky mezi zástupci města Nový Bydžov a vedením VČP Hradec Králové. Na těchto schůzkách byly dořešeny problémy projekční i technické, které nám brzdily práce při plynofikaci města. Získali jsme také příslib od VČP, že bude v rámci možností posílena i montážní četa. Tato opatření směřují k tomu, aby proběhla včasná montáž hlavních řadů a účastnických přípojek.

Z důvodů časových a klimatických budou prováděny přednostně přípojky k objektům, jejichž vlastníci mají vydané stavební povolení a předpokládají přechod na zemní plyn již pro letošní topnou sezónu.

Seznam firem provádějících instalaci plynového topení:
NBS a. s. - Turkova 1346, Nový Bydžov
SINTOP - ČSA 131, Nový Bydžov
STAVOTERM - Žižkova 623, N. Bydžov
SAIDL - STOKLAS - Jablonského 506, Nový Bydžov
PAKL - Dukelská tř. 1128, Nový Bydžov
Q - firma - Hálkova ul., Městec Král.

Tyto firmy po předcházející dohodě zabezpečují zpracování projektové dokumentace až po vydání stavebního povolení.

Závěrem pár slov ke změně rozpočtových pravidel.

V příštím roce ovlivní příjmovou část rozpočtu města novela zákona ČNR č. 576/1990 Sb. o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí.

Podle tohoto zákona bude docházet k novému přerozdělení daní. Příjmů města se přímo dotkne změna výnosu daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti, kde dojde k poklesu odvodu do rozpočtu města — dle předběžného odhadu se Nového Bydžova bude týkat snížení asi o 7 miliónů Kč. Naopak ke zvýšení příjmů města povede zcela nový odvod daně z příjmů právnických osob.

Celá změna zákona by měla mít v podstatě tento význam:

— zrovnoměrnit příjmy státního rozpočtu a místních rozpočtů (dynamika daňových příjmů do státního rozpočtu je v porovnání s místními rozpočty nízká);
— zbrzdit „rozevírání nůžek" — tj. rozložit více daňovou výtěžnost mezi „bohaté a chudé" okresy;
— podnítit obce k podpoře podnikání (část příjmů města bude tvořena z daní z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti dle sídla plátcovy pokladny).

V celkovém dopadu změny zákona lze předpokládat, že dojde ke snížení příjmů našeho města plynoucích z daní.

Ing. Pavel Louda,
starosta města

JAK JSME HOSPODAŘILI v prvním pololetí 1995

Hospodářský výsledek města za uplynulé období skončil s příznivým zůstatkem peněžních prostředků na účtě částkou 12,090.192,— Kč.

Příjmy převažovaly výdaje o částku 8,597.437,— Kč, tedy celkově byly příjmy splněny na 54,23 %, naproti tomu výdaje byly čerpány na 41,50 %.

Daňové příjmy, jejichž správcem je Finanční úřad v Novém Bydžově, byly k 30. 6. 1995 dle časového plánu:

daň z příjmu f. o. ze závislé činnosti	9,312.177,— Kč	56,60 %
daň z příjmu f. o. z podnikání	2,502.707,— Kč	91,81 %
daň z nemovitosti	1,544.464,— Kč	50,14 %

Vlastní příjmy z poplatků a z činnosti jednotlivých odvětví dosáhly výše 7,265.272,— Kč, 66,23 %.

Výdaje schváleného rozpočtu byly v I. pololetí 1995 posíleny o dotace Okresního úřadu Hradec Králové na — kostel sv. Jakuba 290.000,— Kč
PD vodovod, Skochovice 65.000,— Kč

PŘEHLED O ČERPÁNÍ VÝDAJŮ ROZPOČTU K 30. 6. 1995:

Kapitola	Rozpočet	Čerpání	% plnění
702 životní prostředí	1,400	39	2,81
709 správa lesů	1,571	599	38,14
710 doprava, komunikace	1,832	1,325	72,36
714 školství	10,031	3,675	34,64
716 kultura	3,611	1,453	40,25
719 správa, policie, oprava radnice	9,022	7,694	85,28
728 soc. péče, výstavba penzionu	22,014	5,908	26,84
739 správa bytů, Technické služby	13,295	5,643	42,45
740 stavebnictví	4,097	859	20,99
741 splátka úvěru, pojištění majetku	695	851	122,50
Celkem	67,568	28,046	41,50

Ve druhé polovině roku bude schválený rozpočet upraven o zvýšené dosažené příjmy, především o nerozpočtované příjmy a účelové dotace. Z těchto peněžních prostředků budou přednostně financovány rozestavěné a částečně finančně nekryté stavby — kostel sv. Jakuba, oprava radnice, nástavba požární zbrojnice, plynofikace města, plynofikace domu čp. 1415, ul. U plovárny, rekonstrukce střechy MŠ, ul. Palackého a zřízení skládky tuhého domovního odpadu.

Tíživým problémem na dostavbu všech těchto akcí je získávání mimorozpočtových prostředků. Vedení města se tímto neustále zabývá a v současné době se postupně daří získávat požadované finanční prostředky. V měsíci srpnu a září nám byly uvolněny z fondu rezerv a rozvoje Okresního úřadu Hradec Králové finanční prostředky na kostel sv. Jakuba 100.000,— Kč, MŠ, Palackého ul. 1,000.000,— Kč, výstavbu penzionu 505.000,— Kč a nástavbu požární zbrojnice 2,500.000,— Kč.

Zdena Dvořáková,
vedoucí finančního odboru

Z jednání zastupitelstva

Na zasedání městského zastupitelstva dne 12. září 1995 byl projednán a schválen nový jednací řád městského zastupitelstva, rozbor hospodaření Městského úřadu Nový Bydžov za první pololetí roku (stručnou zprávu vedoucí finančního odboru otiskujeme na této straně Novobydžovského zpravodaje) a rozbor hospodaření Technických služeb města za uvedené období.

Zastupitelstvo dále po projednání schválilo zrušení místní vyhlášky o nájemném z nebytových prostor s účinností od 1. října 1995 (na základě vyhlášky Ministerstva financí České republiky č. 187/1995 Sb.), novou vyhlášku města o zřízení a působnosti městské policie, vyhlášku města o vytvoření a použití účelových prostředků „Fondu rozvoje bydlení" na území Nového Bydžova, dodatek ke statutu obou Základních škol v našem městě a několik odprodejů a výkupů.

Městské zastupitelstvo také vzalo na vědomí zprávu o činnosti rady za uplynulé období (přednesenou p. Žižkou) a předložené zprávy o činnosti jednotlivých komisí.

J. P.

Policie hlásí

■ Šetřením policejních orgánů bylo zjištěno, že dne 9. 8. 1995 v době kolem 18. hod. v obci Skřivany před restaurací Dělnický dům Š. L. odcizil u spící poškozené Č. D. volně položenou igelitovou tašku s peněženkou, osobními doklady a svetrem, čímž jí byla způsobena škoda ve výši 2.500,— korun. K výše uvedenému jednání pachatele navedla jeho matka.

■ Pachatel I. P. se pokusil po rozbití okna a vypáčení vstupních dveří vniknout do restaurace U nádraží za účelem odcizení věcí. V tomto jednání byl vyrušen hlídkou Městské policie. Vyšetřovatelem bylo proti pachateli zahájeno trestní stíhání pro pokus trestného činu krádeže vloupáním.

■ Dva měsíce pracovní neschopnosti si vyžádalo zranění, které v bytě způsobil manžel tím, že manželku fyzicky napadl údery a kopy. V současné době je proti K. F. vedeno trestní stíhání pro trestný čin ublížení na zdraví.

■ Pachatelé G. L. a N. J. v přesně nezjištěný den měsíců květen až červen 1995 po vzájemné dohodě rozbili dveře vedoucí do restaurace na hřišti v obci Myštěves, vnikli dovnitř a zde odcizili různé věci v hodnotě 1.800,— korun.

Začátkem měsíce července opět po vzájemné dohodě rozbili vstupní dveře do budovy firmy LATER, vnikli dovnitř a zde odcizili různé věci v hodnotě cca 1.400,— Kč.

V uvedené době vnikli také do objektu ZD Králíky, kde po vypáčení dveří do truhlárny a kanceláře firmy odcizili a poškodili věci v hodnotě cca 1.070,— Kč ku škodě shora uvedené firmy.

■ V noční době z 9. na 10. 5. 1995 bylo provedeno vloupání do výkrmny prasat v obci Křičov, kde pachatel odcizil 2 kusy vepřů. V současné době byl policejními orgány jako pachatel zjištěn a usvědčen občan L. M. z Nového Bydžova, který je vyšetřovatelem stíhán pro trestný čin krádeže vloupáním.

■ Ze dvorku místního pohostinství v Loučné Hoře pachatel V. P. začátkem letošního roku odcizil uzamčené dámské horské jízdní kolo, které později daroval občanu bydlícímu v Červené Vodě. Jeho jednáním byla poškozené W. Š. způsobena škoda ve výši 6.600,— Kč. Odcizené jízdní kolo bylo policejními orgány zajištěno a proti pachateli bylo zahájeno trestní stíhání pro krádež.

■ Krádež vloupáním do objektu živočišné výroby ve Skochovicích byla oznámena na OOP v Novém Bydžově. Bylo zjištěno, že pachatel do objektu vnikl po vysazení větracího okénka,

ze kterého pak odcizil 7 kusů malých vepřů, čímž Zemědělskému družstvu způsobil škodu ve výši 8.400,— Kč. Jako pachatelé byli policií zjištěni Š. K. a C. V. a je proti nim vedeno trestní stíhání.

■ Dodatečně byly objasněny případy krádeží vloupáním v letošním roce, kterých se dopustil mladistvý N. J., a to do restaurace „U Karásků" ve Sloupně se škodou 4.000,— Kč, rekreační chalupy ve Skřivanech se škodou 3.000,— Kč, Obecního úřadu ve Skřivanech se škodou 2.800,— Kč, prodejního stánku na fotbalovém hřišti v Červeněvsi se škodou 5.663,— Kč a další.

■ Pro trestný čin podplácení je stíhán V. M. z Prahy. Řídil malý motocykl pod vlivem alkoholu a policistům, kteří jej kontrolovali, nabízel několikatisícové částky proto, aby věc „zahráli do autu".

O. M.

Kožní ambulance
MUDr. Tatiany Koucké
je od 1. 9. 1995 přemístěna
do budovy zubního střediska
v Jungmannově ulici
v Novém Bydžově.

Rozsah poskytovaných služeb zůstává zachován, ordinační hodiny budou i nadále stejné:

úterý 7.30 – 17.30 hodin
pátek 7.30 – 15.00 hodin

Všechna vyšetření jsou prováděna bez předchozího objednání.

Jednorázové příspěvky

V loňském roce byl poskytnut jednorázový příspěvek občanům starším 75 let. Jak tomu bude letos? Vy, kteří se domníváte, že Váš příjem je nedostačující na pokrytí osobních potřeb a nezbytných nákladů na domácnost, máte možnost si zažádat o příspěvek u MěÚ Nový Bydžov - úsek sociální v průběhu celého roku.

Při podávání žádosti o tento příspěvek vezměte s sebou občanský průkaz, výši příjmu a veškeré doklady týkající se nákladů na domácnost.

Co je nového při poskytování tohoto příspěvku? Tento příspěvek je podmíněn sociální potřebností.

MěÚ, úsek sociální

KLUB EMY DESTINNOVÉ SPOLEČNĚ S MĚSTSKOU KNIHOVNOU
Vám oznamuje:

dne 4. 10. 1995 v 17 hodin se koná první schůzka členů klubu
v budově Kulturního klubu v Husově ulici.

Bude se projednávat: — volba výboru,
— plánované akce.

Na závěr uslyšíte hlas Emy Destinnové ze záznamu.

21. 10. 1995 v 16 hodin
se bude konat v Kulturním klubu
beseda se spisovatelem dr. Vladislavem Marešem
o jeho knize „Amor a slavíci".

Jsou zváni všichni milovníci krásné literatury o pěveckém umění.

Besedy se zároveň zúčastní ilustrátorka této knížky
akademická malířka paní J. Bičovská
spolu s nakladatelem dr. Charif Bahbouh, CSc. (Sýrie).

Vzhledem k malému nákladu kniha nebyla dána do prodeje v obchodech. Zájemci si budou moci na této besedě knihu zakoupit (asi za 60 Kč).

Na tyto akce Vás všechny srdečně zve

Dagmar Kučerová

Nová lékárna

Pravověrní Bydžováci mají vždycky radost, když vidí, že se něco ve městě lepší, že se něco upravuje, že nám rostou nové obchody, zařízení apod. Jedna taková pěkná a hlavně potřebná instituce se nedávno otevřela ve Smetanově třídě. Tam totiž pan RNDr. Josef Haltuf se svojí paní, rovněž RNDr., otevřeli novou lékárnu.

Zvenčí sice ještě pohled není, jak má být (nejde všechno udělat najednou), ale uvnitř to stojí za to. Už na první pohled vás zaujme příjemné prostředí prodejního oddělení. Všechno ve svítivě bílé barvě, naleštěno, vzorná obsluha i s případnými vysoce odbornými radami, takže až zapomenete, že si vlastně jdete pro něco, co byste nejraději vůbec neužívali, vždyť to ve většině případů nejsou žádné dobroty. Tady však alespoň na chvilku se cítíte nějak jinak. A co teprve, kdybyste viděli laboratoře, sklad léků, výrobnu, zkrátka takové zařízení bychom chtěli mít ve všech oborech. To by se nám to chodilo nakupovat. Tak si vzpomeňte, až půjdete „nakupovat zdraví", že i prostředí léčí.

Z. S.

Městský úřad v Novém Bydžově upozorňuje občany na otevření pobočky Okresního úřadu Hradec Králové, oddělení státní sociální podpory.

Kontaktní místo je otevřeno od 1. 9. 1995 v Novém Bydžově, ulice Karla IV., bývalá budova Jednoty.

Budou zde poskytovány následující státní příspěvky:

od 1. 10. 1995 - rodičovský příspěvek
porodné
pohřebné
dávky pěstounské péče
zaopatřovací příspěvek

od 1. 1. 1996 - přídavek na dítě
sociální příplatek
příspěvek na bydlení
příspěvek na dopravu

Úřední hodiny:

Pondělí	8 - 12 hodin	
Úterý	7.30 - 12 hodin	13 - 17 hodin
Středa	8 - 12 hodin	
Čtvrtek	7.30 - 12 hodin	13 - 16 hodin
Pátek	8 - 12 hodin	

DEVADESÁTKA

(1905 - 1995)

Čtenář Zpravodaje se zeptá, o jakou devadesátku se jedná nebo co se bude slavit; tedy slavit se zatím nebude nic, jedná se pouze o připomenutí výročí téměř stoleté práce jedné bydžovské kulturní organizace, která se skoro 80 let starala bez jakýchkoliv podpor o kulturní vyžití svých spoluobčanů a spolu s několika dalšími spolky a organizacemi zajišťovala vysokou kulturní úroveň našeho města. V porovnání s jinými okolními městy — daleko většími — možno klidně říci, že kulturně v mnoha směrech stálo naše město ještě výše. Dalo by se o tom napsat celé pojednání, ale to snad až někdy jindy. Dnes pouze připomínku pro ty, kteří ještě značnou část z těch devadesáti let pamatují, a jen nesmělé nahlédnutí do minulosti pro ty, kteří všechno, „co bylo", odbývají mávnutím ruky, úsměškem nebo dokonce „hrdinskými" činy devastují poslední zbytky kdysi honosných kulturních zařízení pod ochrannými křídly naší děravé legislativy. Ale raději k těm radostnějším vzpomínkám a k té „devadesátce".

Psal se 29. den horkého měsíce července roku 1905, když se v hotelu Schroll na bydžovském náměstí sešlo 22 nadšenců a rozhodli se založit spolek, který by se věnoval soustavné a organizované divadelní činnosti. Myšlenka nadšeně přijata, zvoleni funkcionáři a radostná práce začala. Netrvalo dlouho a „Spolek divadelních ochotníků" se pochlubil prvním představením. 8. října byla slavnostní premiéra, hrála se tehdejší novinka — Šubrtovy „Žně". A v ten první rok se stačilo odehrát ještě dalších 9 představení. Ukázalo se, že provizorní jeviště v hostinci „Na kopečku" potřebuje rekonstrukci, tak se vylepšilo a pořád se nadšeně hrálo plných devět let, ale pak přišel červenec 1914, válka odvála mladé lidi na frontu, takže 10. výročí spolek oslavit nemohl, začalo se hrát až zase v září 1916. V roce 1917 se ochotníci odvážili uvést Tylovu „Fidlovačku". Lidé pochopili a naplnili do posledního místečka divadlo celkem šestkrát. Slavnostně byl také uvítán 28. říjen 1918 a na bydžovském jevišti se objevila hra Jar. Vrchlického „Exulanti".

Činnost se v osvobozené vlasti rychle zvyšovala a projevoval se nedostatek stálé divadelní budovy. Proto z iniciativy „Spolku divadelních ochotníků Jirásek" (tak se totiž spolek jmenoval od r. 1918, kdy se svolením jmenoval Al. Jiráska svým čestným členem) byly vypracovány plány na generální přestavbu hostince „Na kopečku" a za vydatného finančního přispění spolku také tato rekonstrukce byla provedena.

A tak již 12. října 1924 se otevírá nové honosné divadlo hrou J. K. Tyla „Strakonický dudák". Stavební část zajistilo finančně město, zařízení moderního jeviště financoval ochotnický spolek ze svých výtěžků. V tomto roce také přijímá spolek svůj nový definitivní název „Divadelní jednota Jirásek", jeho čestný člen — Mistr Alois Jirásek slibuje „své milé jednotě", že ji navštíví, ale pro stále se zhoršující chorobu k tomu — bohužel — už nedošlo.

V příštím roce — 1925 slaví jednota dvacet let svého trvání a to hrou, která před 20 lety byla první — Šubrtovy „Žně". V roce 1926 jednota slavnostním představením „Emigranta" připomněla 75. narozeniny svého čestného člena. V roce 1928 se 15. září hrálo slavnostní představení Jiráskovy „Lucerny" a dopoledne toho dne byla odhalena na hostinci „U anděla" pamětní deska Boženy Němcové, kterou jednota nechala pořídit rovněž z výtěžků svých představení. V roce 1930 postihla náš národ velká ztráta — zemřel Alois Jirásek — pietně bylo úmrtí vzpomenuto v bydžovském divadle jeho hrou „Otec" a dramatizací „Maryly". V témže roce slavila jednota 25 let své bohaté činnosti hrou „M. D. Rettigová". To už měl spolek odehráno 330 představení.

Dalším důležitým mezníkem v historii bydžovských divadelníků byl rok 1931. V tom roce totiž byla založena tradice „Jiráskových Hronovů" a na tento prvý „Hronov" byla jednota pozvána. Prezentovala se tam samozřejmě hrou svého čestného člena Al. Jiráska, a sice novinkou — dramatizací „Filosofské historie". Proč byl tento rok mezníkem? Protože prvý ročník „Jiráskova Hronova" byla záležitost prestižní — byly pozvány soubory, které si svojí činností tuto poctu vysloužily, všechny pozdější ročníky byly soutěžní a účast na nich byla dobývána tvrdými soutěžemi. Ke cti našich ochotníků budiž připomenuto, že si tuto poctu vybojovali ještě třikrát, a to v letech 1942, 1947 a v r. 1957.

Po odchodu Mistra Aloise Jiráska na český Parnas uvažovala jeho jednota, jak uctít trvalou památku svého čestného člena. Tak se výbor jednoty dohodl v r. 1932 s profesorem hořické sochařské školy K. Samohrdem, že pro Bydžov vytvoří Jiráskovu sochu v životní velikosti, která před budovou Jiráskova divadla (tak už se budova jmenovala) bude našim občanům připomínat jeho jméno. A tak na náklady opět DJ „Jirásek" byla už v září 1933 slavnostně odhalena socha Mistra Aloise Jiráska. Pro ty, kteří se diví, proč socha není nasměrována do ulice, která vede k divadlu, jen na vysvětlenou, je nasměrována tak, že Mistr hledí do svého milovaného rodného kraje. A ještě jednu maličkost, v základech pomníku je uložena schránka s prstí z jeho rodného domku.

Když přišlo výročí 30 let trvání jednoty, bylo patřičně vzpomenuto dne 28. října hrou Fr. Langra „Andělé mezi námi". Byla to v té době novinka našeho populárního spisovatele. Touto hrou již také dovršila jednota 450 představení od svého založení. Nelze opominout také skutečnost třicátých let, kdy začala slavná éra bydžovských operet, v r. 1934 začala „Svatým Kopečkem", pokračovala „Brandejskými dragouny" a „Loukou zelenou". Tato tradice se držela několik desetiletí — pravidelně o velikonocích a o vánocích se v divadle hrálo a zpívalo — a nutno říci, že víc než dobře.

Snímek z představení Mahenova Janošíka s L. Lysou v hlavní roli (sedící uprostřed)

V druhé polovině třicátých let už se začala přiostřovat mezinárodní situace, bylo třeba národu připomínat slavné chvíle a připravovat jej na doby, které měly přijít. Samozřejmě, že naši ochotníci udělali pro to velký kus práce, pořádali častá školní představení, aby i ti nejmladší byli morálně silní a sebevědomí, kdyby bylo třeba, až dorostou, jejich paží. Pro ty starší pak měly hry přinášet povzbuzení ve stále se zhoršující mezinárodní situaci. A tak chodili na taková představení, jako byla např. „Jízdní hlídka", „Matka" Karla Čapka, „Velké dny" — jevištní úprava členů souboru, „Kota 410". Nezapomínalo se ani na světová dramata, hrál se „Sen noci svatojánské", „Mnoho povyku pro nic", „Orlík", „Pekelník", mezi to stačili pozvat Českou filharmonii s Rafaelem Kubelíkem, každý rok v listopadu přijel Josef Skupa se svým Spejblem a Hurvínkem, tak to běželo jedno za druhým, až nás překvapil 15. březen 1939. Honem se v divadle začala studovat hra „Podzimní píseň lásky", vlastenecká hra z Tylova života. Při studiu této hry němečtí „ochránci", kteří zabrali vedlejší školu jako kasárny, vyhnali pod samopaly všechny učinkující ze zkoušky z divadla a trvalo až do ranních hodin, než se všechno vysvětlilo.

Za doby okupace byly velké potíže s povolováním her. Každá musela být předem předložena ke schválení na Okresní úřad, tam provedli cenzuru, provedli případné škrty, ty musely nebo měly být respektovány, nebo nepovolili celou hru. A tak se hráli převážně čeští autoři nebo ti, kteří už přežili daleko víc než nacismus, např. Shakespeare, Calderon. V roce 1941 byl sehrán na XI. Jiráskově Hronovu Štěpánkův „Nezbedný bakalář", při jehož zhlédnutí v Hronově si známý ochotnický režisér (a snad nejlepší v té době) vybral bydžovský soubor k realizaci své dávno uvažované režie hry Jar. Marii „Torquato Tasso". Tyto plány však přerušila heydrichiáda, autor hry byl v Táboře v době stanného práva zastřelen, a tak se hra uskutečnila až v r. 1947.

Ke konci okupace bylo divadlo zakázáno, členové se tedy scházeli ve své spolkové místnosti na recitačních večerech, ale také připravovali hry na prvé dny osvobození, takže naši divadelníci byli první, kdo po 5. květnu 1945 se zapojil do kulturní práce. Už 19. května byla slavnostní akademie na uvítání nově získané svobody a 7. července už se hrál „Mikuláš Dačický z Heslova". A snad nikdy předtím ani potom, když byl hrán „Dačický", nezněla hercům líbezněji věta, která v této hře zazní na účet podvodného alchymisty Davida Wolframa. A myslím, že se nikdy předtím tak líbezně nenesla ke sluchu diváků, kteří naplnili sál. Ta věta zněla: „... a žádám, aby ten zlotřilý Němčík, David Wolfram, byl navždy vyhnán ze země české".

Když přišel rok 1945, měla jednota už odehráno 770 představení a v tom porevolučním shonu se zapomnělo i na 40. výročí založení jednoty. Nastaly také velké přesuny členstva. Někteří odešli do pohraničí, jiní na svá pracoviště předválečná, někteří členové šli k profesionálním scénám, ale brzy se kádr členstva doplnil a ustálil, takže jsme ještě stačili přestudovat „Torquata Tassa" a vyhrát s ním v r. 1947 Hronov.

Průčelí divadla se sochou Aloise Jiráska na pohlednici z konce čtyřicátých let

Přišel rok 1948, změna celého společenského života spolkového, v tom zmatku se nevzpomnělo ani na přípravu 45. výročí vzniku souboru, neslavilo se ani 50 let, protože v r. 1950 byl spolek převeden na tzv. masovou základnu, polovina členů výboru vyměněna, odebrány finanční prostředky a financování přešlo na masovou organizaci. Pak došlo k několika změnám příslušnosti jednoty od jednoho patrona k druhému, při každé změně ubyli někteří členové, přicházeli noví, dramaturgie byla okleštěna a spousta dalších změn narušovala klidnou práci v divadle.

V roce 1952 se podařilo uskutečnit 1.000. představení. Byla vybrána Jiráskova málo známá hra „Samota" a sehrána celkem třikrát. Bylo pokračováno zase ve hrách hudebních, o vánocích a velikonocích se hrály operety nebo úpravy veseloher, a tak se došlo až ke hře Marie Kubátové „Jak přišla basa do nebe", která došla doslova až do Hronova, dosáhla 22 repríz, hrála se opereta „Host z Paříže", hra se zpěvy „Liliomfi", hrály se detektivky, pohádky, přišly opět na řadu náročné hry jako „Prof. Mamlock", „Strakonický dudák", „Naši furianti", „Hrátky s čertem", „Noc na Karlštejně", Čapkova „Matka", „Sirotek", a tak to šlo stále do kola, až se dosáhlo zhruba 1340 představení. Pak bylo divadlo uzavřeno (doufejme přechodně), jednota přešla na bázi samostatného právního subjektu a chce opět obnovit činnost.

A co na závěr této vzpomínky? Divadlo je typicky kolektivní práce, jednotlivec snad může přispět ke zdaru větším či menším podílem, ale vždycky výsledkem musí být kolektivní snažení. Proto zde také nepadlo jediné jméno, střídali se lidé, generace, byly doby idylické, vzrušené, zlé, byly úspěchy i nezdary, byla přízeň našich milých diváků, byla také nenávist a zloba, na konci však vždycky muselo být divadelní představení, pokud možno dobré. A tak na závěr snad popřát jen zase chuť do práce, vhodné prostředí pro práci a doufejme také zase diváka takového, jaký byl v těch přibližně 80 letech. On při tom všem bude asi přece jenom mít pravdu náš básník, když říká:

Ta naše láska k divadlu,
cit velký, stálý, čistý,
jako by každý z nás tam na jevišti
měl kousek domova i s vůní
rodných stěn.

Z archivu DJ „Jirásek"
vybral Z. S.

Setkání po letech

Dne 17. června 1995 se sešla skupinka bývalých spolužáků v příjemném prostředí restaurace: „Stoletá".

Do vzorně připraveného sálu se postupně usadilo 36 kamarádů ročníku 1944—1953, kteří mají skoro všichni stoprocentní účast.

Byli to převážně přespolní, neboť „domorodci" to mají daleko! Po přípitku jsme vzpomněli na ty, kteří by rádi přijeli, ale už nejsou mezi námi — Vladimír Aman, Miroslav Brož, Jaroslav Halíř, Jiří Pelikán, Zdeněk Obst, Jaroslav Podhajský, Jaroslav Zajíc. Čest jejich památce!

Posezení spolužáků v opravdu příjemném prostředí a vzorné obsluze se protáhlo dlouho přes půlnoc.

Touto cestou chci poděkovat vedoucímu restaurace „Stoletá" panu Jiřímu Hanušovi, kuchaři a ostatnímu personálu. Zároveň chci poděkovat všem, kteří se dostavili na setkání, a „kapelmajstrovi" panu Lumíru Kudrnáčovi za vzornou reprodukci kvalitních skladeb.

Láďa Lysa

PRÁCE NA OSOBNÍCH POČÍTAČÍCH

V UČEBNÍM PLÁNU ZŠ KLICPEROVA UL.

Seznámit každého žáka školy s prací na osobních počítačích, to byl cíl změny učebního plánu na naší škole.

Jaké byly důvody této změny? V době, kdy budou naši žáci vycházet ze základní školy, obsluha počítače bude patřit k základnímu vzdělání. Již nyní se téměř nesetkáme s profesí, která by počítače alespoň okrajově nepotřebovala. Chceme tedy naše žáky připravit na praktický život. Přestože se touto výukou zabývají střední školy a odborná učiliště, je výhodnější, pokud začnou pracovat žáci s počítači dříve. Děti se s počítačem lépe sžijí, oproti dospělým mají menší strach, že něco pokazí, pracují spontánněji, a tudíž i rychleji a lépe. Dalším kladem je to, že při přechodu na jiný typ školy je už nebude zatěžovat obsluha počítače, ale budou se moci plně věnovat specializované práci na počítači.

Jako formu jsme zvolili jednu hodinu informatiky týdně (pro žáky dvě hodiny jednou za čtrnáct dní), která je součástí předmětu matematika. V těchto hodinách je třída rozdělena na dvě skupiny, aby počet žáků odpovídal kapacitě počítačové učebny.

V tomto předmětu nechceme učit žáky programovat (to je opravdu záležitostí spíše středních škol), ale chceme je naučit obsluhovat počítač tak, aby po absolvování školy uměli:

1. **obsluhovat počítač jak v prostředí DOS, tak v prostředí Windows,**
2. **obsluhovat textový editor (program pro psaní textu na PC),**
3. **základy grafického editoru (program pro tvorbu obrázků),**
4. **ovládat základy a principy práce s tabulkovým programem,**
5. **základy databázového programu a práci s ním.**

Domníváme se, že i kdyby byla splněna jen část cílů, které jsme si dali, postarali bychom se o podstatné zvýšení vzdělanosti našich žáků a přispěli bychom k jejich snadnějšímu přechodu na jiné typy škol.

M. Š.

NOVÝ BYDŽOV MÁ VICEMISTRA

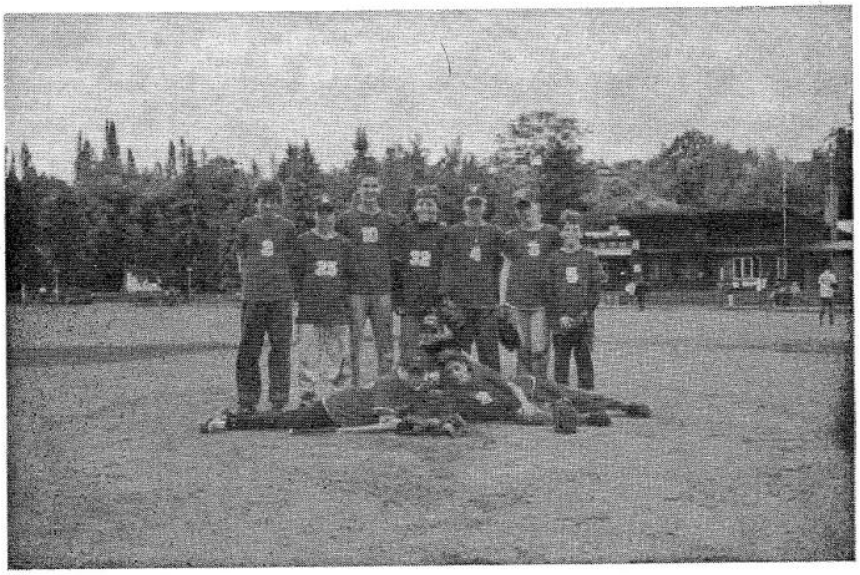
Na konci června vyvrcholila letošní, zatím nejúspěšnější sezóna v historii softbalového družstva ZŠ Klicperova ul. Celá sezóna byla považována za přípravu na další rok, kdy kluci z „Klicperky" doženou ostatní družstva věkově (hráli většinou sedmáci). A právě proto je velmi překvapující a zároveň potěšitelné, že toto mladé družstvo dosáhlo tak velkých úspěchů již nyní.

Podzimní část okresního přeboru se hráči velmi statečně utkávali se soupeři a skončili po polovině dlouhodobé soutěže na druhém místě. Jarní část začínalo školní družstvo velmi dobře připraveno po technické stránce a výrazně se zlepšilo i v taktice. Výsledkem toho bylo udržení druhého místa z podzimu a zároveň postup do regionální kvalifikace východních Čech.

V kvalifikaci se utkalo pět nejlepších družstev z Hradce Králové, Pardubic a Rtyně v Podkrkonoší o dvě postupová místa na mistrovství České republiky. V prvním velmi dramatickém zápase se „Klicperáci" střetli se sportovním gymnáziem z Pardubic. S velmi sebevědomým soupeřem kluci zabojovali a porazili ho 12 : 11.

V druhém zápase kvalifikace se jim podařilo poprvé v letošní sezóně porazit věčného rivala, hradeckou ZŠ Pouchov 17 : 7. A právě toto vítězství rozhodlo o tom, že školní družstvo z Bydžova se i v letošním roce zúčastní, jako druhé postupující z východních Čech, republikového finále Softbalové ligy škol. Kromě kluků z Nového Bydžova náš region reprezentovalo i družstvo ZŠ Rtyně v Podkrkonoší, které kvalifikaci vyhrálo.

V letošním ročníku bojovalo v celé naší republice 108 školních družstev o místo ve dvanáctičlenném finále. Ve středu a čtvrtek 21.—22. června 1995 se v překrásném softbalovém areálu SSK Kotlářka v Praze 6 rozpoutaly boje o titul mistra ČR. Účastníci byli rozděleni do čtyř tříčlenných skupin, ve kterých se družstva střetla každý s každým a první dva ze skupiny postupovali do čtvrtfinále, které se hrálo systémem play-off. Naše školní družstvo narazilo v úvodním zápase skupiny na ZŠ Satalická Praha, jedinou specializovanou školu na softbal v ČR. Chlapci podali velmi kvalitní výkon, ale přesto soupeři podlehli 0 : 6. V dalším zápase je čekalo Gymnázium Pastviny Brno. Na velmi promočeném hřišti odvedli kluci soustředěný a obětavý výkon. Z bahna se jim podařilo vytěžit postupový výsledek 9 : 5. Tím byla základní skupina šťastně vybojována a družstvo se mohlo soustředit na boje v play-off. Čtvrtfinálovým soupeřem bydžovského družstva byla ZŠ Petřiny. Pražské družstvo věkem a tělesným vzrůstem jistě nahánělo strach svým soupeřom, ne však našim klukům. „Klicperáci" dřeli po celý zápas a bez sebemenší chyby porazili svého soupeře 8 : 5. Postupem do semifinále překvapili většinu přítomných příznivců softbalu a o naše družstvo se rázem všichni začali zajímat. Semifinálovým soupeřem nebyl nikdo jiný než ZŠ Rtyně v Podkrkonoší, většinou odborníků považovaný za favorita celého mistrovství. Celé utkání bylo velmi dramatické a bojovné. Kluci po celý zápas dotahovali soupeřův náskok a v závěru utkání dokázali ještě přidat. Zrodilo se tedy velké překvapení — postup Nového Bydžova do finále po vítězství 12 : 9. Ve finále naše družstvo čekal již známý ze skupiny, ZŠ Satalická. V úvodu zápasu byl na

Družstvo ZŠ Klicperova ul. Nový Bydžov — letošní vicemistr České republiky v softbale. Zleva stojí: Jan Pražák, Martin Brett, Marian Štefina, Patrik Jindráček, Michal Kvasnička, Jiří Smadiš, Tomáš Leden. Ležící: Jan Geletič, Pavel Soukup a Martin Flégr.

našich hráčích vidět velký respekt z pražského soupeře, který se ujal vedení v rozehrávce první směny 5 : 0. Potom se ale kluci dostali z útlumu a v dohrávce směny snížili na přijatelný rozdíl jednoho bodu. Druhá směna však byla ve znamení totálního herního a psychického výpadku všech hráčů. Ten přišel zákonitě v průběhu tak dlouhého turnaje, ale bohužel pro náš tým v nejnevhodnější dobu. Výsledkem byla jasná porážka v poměru 5 : 27.

Celkově tedy obsadilo družstvo ZŠ Klicperova ulice Nový Bydžov na mistrovství České republiky v softbalu skvělé druhé místo.

O vzornou reprezentaci nejen Nového Bydžova, ale celých východních Čech se postarali tito hráči, kteří se v průběhu celé sezóny v družstvu vystřídali:
Jan Geletič, Michal Kvasnička, Martin Flégr, Aleš Petr, Pavel Soukup, Tomáš Leden, Jiří Smadiš, Jan Pražák, Martin Brett, Patrik Jindráček, Marian Štefina, Jakub Geletič, Radek Petr a Jiří Holý.

Poděkování patří nejen vedení školy, které celý rok podporovalo softbalový tým nemalými prostředky na materiální vybavení, ale i starostovi Nového Bydžova ing. Loudovi a celému městskému zastupitelstvu, kteří pomohli družstvu zajistit dopravu na mistrovství v době plánované stávky železničářů.

R. P.

NAŠE CESTA DO ANGLIE

Na konci školního roku uspořádala Základní škola v Karlově ulici desetidenní zájezd s výukou angličtiny.

Cesta vedla přes Německo a Belgii. Brusel, hl. město Belgie, nás přivítal pořádným deštěm, ale ten nezabránil naší prohlídce. Viděli jsme Atomium a historické jádro města.

Z belgického Ostende jsme se trajektem přeplavili do anglického přístavu Ramsgate. Trajekt byl svými obřími rozměry velikým zážitkem zvláště pro kluky. Pozor! Od této chvíle jezdíme vlevo a máme o hodinu méně!.

Z Ramsgate přejíždíme do Doveru. Je neděle ráno a doverský hrad, kde máme objednanou prohlídku, je ještě zavřený. Scházíme do městečka až k mořskému pobřeží, kde se jako typičtí suchozemci vrhneme na sbírání mušliček a kamínků.

Po prohlídce hradu jsme jeli do Canterbury, kde jsme obdivovali světoznámou katedrálu. Čekala nás ještě dlouhá cesta do jihozápadní Anglie, a proto jsme se během cesty zastavili už jen krátce u Stonehenge.

Kolem sedmé hodiny večer jsme konečně dorazili do cíle naší cesty. Je jím soukromá škola Allhallows College v kraji Devon. Zde budeme celý týden bydlet, stravovat se a učit se.

Budova, vystavěná ve stylu anglické pseudogotiky, připomíná víc hrad než zámek. Nechubí samozřejmě rozlehlý anglický park s golfovým hřištěm, tenisové kurty, moderní sportovní hala a bazén s vyhřívanou vodou.

Pondělí začíná prohlídkou celého areálu. Starostlivou průvodkyní je nám dnes jakož i po celý týden Ann, která nám splní téměř každé přání. Její výklad o historii areálu byl i součástí kvízu, který jsme vypracovaný odevzdali na konci pobytu.

Byli jsme rozděleni do dvou skupin — na mírně pokročilé a pokročilé — a začala naše první lekce angličtiny v Anglii a s anglickým učitelem.

Odpoledne jsme navštívili Lyme Regis, malebné městečko na pobřeží s úzkými uličkami a voňavými obchůdky se suvenýry. Průvodcem nám byl Richard, oděný v kostýmu jako ze Tří mušketýrů. Vyprávěl nám historky a pověsti o vzniku města. Hodně jsme se při nich nasmáli.

Večer jsme spěchali vyzkoušet sportovní halu, dobře vybavenou posilovnu a tenisové kurty. V úterý dopoledne jsme si jeli zaplavat do krytého bazénu v Sidemouth, odpoledne následovala další lekce angličtiny. Ve volných chvílích jsme hledali správné odpovědi na 30 otázek kvízu. Chodili jsme po celém areálu a ptali se místních učitelů a studentů, kdo založil školu, jaké je její heslo aj. Ve středu jsme vyrazili na celodenní výlet do Plymouthu. Cesta vedla napříč národním parkem Dartmoor. Vše jsme shledali přesně tak, jak o tom píše Karel Čapek: „Jede se tam po krásně vinutých silnicích přes oblé kopečky tím nejhuňatěji zeleným krajem, kde jsou nejhustší živé ploty, největší ovce a nejvíce břečťanu, houštin a hlohu a nejkošatější stromy a chalupy kryté nejtlustšími došky, jaké jsem kdy viděl... Tu a tam trčí ve vřesové samotě navršený žulový balvan jako oltář jakýchsi obrů nebo praještěrů... Nahoru a dolů, nahoru a dolů zeleným Devonem mezi dvěma zdmi živého plotu, jenž čtverečkuje širý kraj jako u nás vonné mezičky a pořád mezi starými stromy, mezi moudrýma očima stád, nahoru a dolů k červenému pobřeží Devonu."

Zde v těchto vřesovištích a močálech se natáčel film Pes Baskerwillský. Zastavujeme se u Post Bridge, nejstaršího mostu v Anglii, jenž připomíná Stonehenge.

Plymouth je velký anglický přístav, zničený za 2. svět. války a znovu vybudovaný. Vyšplhali jsme až na maják a pak si prohlíželi zajímavou expozici v muzeu námořních objevů. Projížďka po řece Tamar udělala zvlášť hluboký dojem na pány kluky, protože jsme projížděli mezi obrovskými bojovými a obchodními loděmi. Zpáteční cesta vedla jinudy — přes Buckfast Abbey — je to klášter s katedrálou, jehož provoz si mniši financují sami prodejem vlastních výrobků. V obchůdku nás zaujaly svíce, sušené voňavé květiny a čaje v malovaných krabičkách.

Čtvrtek a pátek byl ve znamení studia anglického jazyka. Zajímavá byla např. hodina dramatické výchovy, kdy jsme měli vymyslet scénku, jak se na ostrově přibližujeme k bedně s pokladem, s jídlem nebo s hady. V pátek odpoledne jsme ve Weymouth navštívili podmořské akvárium. Procházeli jsme skleněným tunelem a všude okolo nás se prohánělí mořští živočichové.

Sobota začala výukou angličtiny a po ní následovalo vyhodnocení kvízu a předávání cen. Všichni jsme dostali tričko se znakem školy a rozloučili jsme se s Annou.

V neděli velmi brzy ráno jsme zamávali na shledanou tomuto kraji a zamířili jsme na Londýn, kde jsme strávili celý den. Na zájezd jsme se ve škole celý rok pečlivě připravovali, promítli si film o Londýně, ale, slovy Čapka, „největší překvapení cestovatele je, najde-li v cizí zemi to, o čem stokrát četl nebo co stokrát viděl na obrázku."

Prohlídka Londýna začala v Hyde Parku, kde jsme pozorovali řečníky všech vyznání a barev pleti, jak zde vysvětlují svoje vize. V muzeu voskových figurín Madame Tussaud se líbilo úplně každému. Procházkou jsme se dostali přes Picadilly Circus na Trafalgar Square ke Buckinghamskému paláci. U Whitehall jsme měli štěstí a viděli jsme výměnu stráží na koních. Prošli jsme kolem sídla ministerského předsedy na Downing street a před námi se objevil Westminster Abbey, slavná gotická katedrála, a Houses of Parliament.

Došli jsme k Temži a nasedli jsme do vyhlídkového parníku, který nás dovezl až k Tower Bridge. Zde jsme vystoupili a obdivovali starobylý hrad Tower.

Opustili jsme slavné město na Temži a naše další cesty vedly směrem na Greenwich, což je observatoř a místo, kudy probíhá nultý poledník. A teď již opravdu domů, opět přes Ramsgate a Ostende.

Je pondělí ráno a my se zastavujeme v Belgii na prohlídku středověkého přístavního města Bruggy, které je protkáno sítí vodních kanálů.

V úterý v ranních hodinách přijíždíme do Nového Bydžova. Unaveni, ale plni dojmů, ze kterých jsme se museli hned doma rodičům vypovídat. Určitě to stálo za to.

Žáci ZŠ Karlova ul.
Nový Bydžov

Poznámka:

Zájezd se uskutečnil díky cestovní kanceláři STUDENTS - EUROPE Ltd. V případě zájmu ze strany rodičů a žáků se bude zájezd v příštím školním roce opakovat.

VÁCLAV KUDERA - KŘAPÍK

(1895 - 1987)

BĚH ŽIVOTA

(ÚRYVEK Z RUKOPISU KNIHY „PEREM, ŠTĚTCEM A DLÁTEM")

„Věřte tomu, já sem tady tak bohatej, i když sem chudej. A sou lidi tak bohatý, a sou tak strašně chudý. Já nevím ..., dneska snad většina lidí neumí žít, neumí se z ničeho radovat, voni neuměji se podívat, víte, na tu krásu přírodní, která všude je, která se na nás dívá."

Z pořadu Křapíci, vysílaného v televizi 15. a 18. února 1967 jako třetí zastavení ve východních Čechách v tzv. Československé expedici.

Svůj příchod na svět dne 27. září 1895 v babiččině domku v Osecké ulici přiblížil kdysi Václav Kudera vtipným textem: „Prostě jsem tady, promiňte, já ale za to nemůžu! Můj otec Jan Kudera byl koželuh, pracoval v Novém Bydžově a moje matka byla našívačka knoflíků u firmy Braun a spol. též v Novém Bydžově. Otec byl narozen r. 1870 — docela hezkej kluk po vojně — a matka byla narozena 1875 a stála za to! Byl v lednu ples a já se v září narodil!"

Jan pocházel z rodiny chalupníka a zednického políra z vesnice Spy u Nového Města nad Metují. V necelých dvou letech ztratil otce, jako třináctiletý chlapec vstoupil do učení v novoměstské koželužně a hned po vyučení odešel z domova. Vojenskou službu konal jako odvedenec první třídy u dělostřelců v polském Přemyšlu. Do Nového Bydžova se dostal na vandru za prací po návratu z vojny.

Matka Anna, rozená Haasová, byla Bydžovačka. Ani ona nepoznala radostné dětství. Její otec se vyučil ševcovskému řemeslu, ale více než verpánku a šídlu se věnoval vyhrávání na harmoniku po hospodách. Nakonec ženu se šesti dětmi opustil a jí zůstala starost o další obživu rodiny. Zavedla si malé hokynářství, ale i tak děti musely čas od času chodit na žebrotu. Malá Ančka proto školu mnoho nepoznala, a jak jen trochu dospěla, musela jít pracovat do místní perlefárny.

Hned po narození syna Václava čekaly matku nepříjemné chvíle. Otec, v jehož žilách kolovala neklidná tulácká krev, matku s dítětem opustil a odešel do České Lípy, kde žil s jednou kuchařkou. Energická Anna si ale za otcem dojela, s matkou zařídila svatbu a dojednala mu práci v místní koželužně. Brzy však otec odešel, tentokrát až do Ostrova u Karlových Var, a Anně nezbylo než se s dítětem vydat za ním. Teprve když měl Václav jít do školy, vrátili se Kuderovi zpět do Nového Bydžova. Krátce nato se rodina stěhovala do Kuklen u Hradce Králové a potom do Budyně nad Ohří.

Na Budyni vzpomínal Václav Kudera s velkou láskou: „Tam jsem prožil nejlepší klukovská léta a už tehdy mě zajímal sochař Frič a postál jsem u něho celé hodiny. Ale nikdy mě za celý život ani ve snu nenapadlo, že bych fušoval do sochařského řemesla."

Po šestiletém pobytu v Budyni se rodiče už se třemi dětmi vrátili opět do Nového Bydžova. Tady Václav vychodil tři ročníky měšťanské školy a od 1. srpna 1909 se u Karla Suchochleba začal učit krejčovskému řemeslu. V příštím roce se tu Kuderovým narodil další syn a zanedlouho už otec s rodinou odcházel až do Chabařovic u Ústí nad Labem. Václav zůstával v učení v Novém Bydžově, a když po čtyřech letech získal výuční list, koncem srpna nastoupil do práce v Ústí nad Labem.

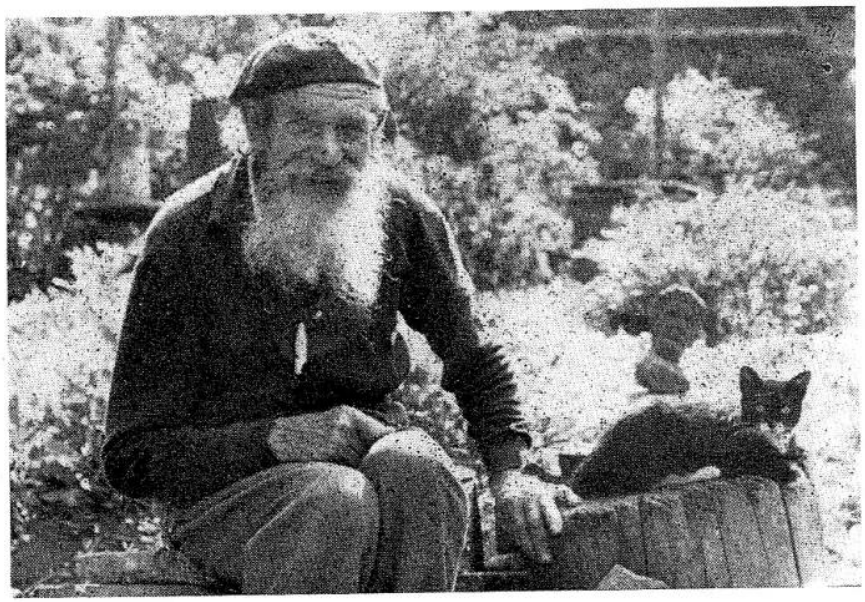
Na jaře 1914 postihla rodinu velká ztráta. Otec onemocněl zápalem plic a ve věku čtyřiceti čtyř let v Chabařovicích zemřel. Poslednímu narozenému dítěti ještě nebyly dva roky. Ovdovělá matka se potom už natrvalo vrátila do Nového Bydžova a Václav převzal nelehkou úlohu spoluživitele čtyř mladších sourozenců. Pracoval hlavně v krejčovské dílně v Ústí nad Labem, ale kratší dobu i v Novém Městě nad Metují a v Novém Bydžově.

Koncem roku 1915 byl Václav odveden na vojnu, narukoval a v lednu 1916 odešel s plukem na ruskou frontu. Zde se v červnu dostal do zajetí, byl raněn a po dva roky zůstával v řadách ruské armády. Sloužil nejprve u 30. armádního sboru a potom u 118. záložního lazaretu v Jekatěrinoslavi (nynějším Dněpropetrovsku). Tehdy se také stal přímým svědkem revolučních událostí v Rusku. Poznal ještě Rumunsko a od konce roku 1918 do srpna 1920 sloužil jako dobrovolník u pěšího pluku Aloise Jiráska na Slovensku.

Od srpna 1920 znovu pracoval v Ústí a v květnu 1921 se už natrvalo vrátil do Nového Bydžova. V září se oženil s Marií Křovinovou ze Žlunic a začal pracovat u krejčího Jana Zimy a od příštího roku u Karla Tučka. V roce 1927 si na dluh zakoupil domek poblíž nádraží v nynější Jungmannově ulici a počátkem roku 1928 se osamostatnil i v živnosti.

Vedle šicího stroje zněl z domku často i zvuk houslí. Kudera na housle hrával už od mládí a začal na ně také vyučovat oba syny a později další početné zájemce z řad novobydžovské mládeže. Sám se naučil ještě na flétnu, okarínu a foukací harmoniku, později hrál jednoduché melodie i na harmonium.

Hospodářská krize přinesla před polovinou třicátých let i do Kuderovy rodiny velké existenční starosti. Krejčí zůstal téměř bez zakázek a do

Devadesátiletý Václav Kudera - Křapík ve své zahrádce, jedinečné galerii pískovcových plastik pod širým nebem Foto J. Prokop

domku se nastěhovala nouze. A právě tehdy, téměř jako vytrysknuvší pramen, se přihlásil Kuderův mnohostranný talent a vydal svoje první větší plody. Kudera se častěji vracel k oblíbenému kreslení a malování, začal psát různé příležitostné básně, scénky, úvahové články a povídky, napsal texty a melodie prvních písní a drobné skladby pro housle a pro syny vyřezal soubor loutek pro domácí divadlo.

Od podzimu 1938 přes těžká léta nacistické okupace rodinu postihla tři úmrtí — v listopadu 1938 Kuderovy maminky, v září 1944 náhlá a tragická smrt jednadvacetiletého syna Miloslava a v dubnu 1945 úmrtí těžce nemocné Kuderovy ženy. Zejména smrt milovaného Slávka, nadaného houslisty, který hrál v jihlavském divadelním orchestru, byla ranou nejtěžší. Slávek zemřel v Jihlavě po pádu na dlažbu z jedoucího nákladního auta. Stín synovy smrti provázel potom otce až do konce života.

Z rodinné tragédie hledal východisko v obětavé pomoci druhým. Od prvních květnových dnů roku 1945 se aktivně podílel na osvobozovacích akcích ve městě a v okolí a statečným postojem byl příkladem ostatním. Svůj vztah k městu tehdy prokázal i větším peněžním darem ve prospěch chudých města „z radosti nad osvobozením národa a obnovené republiky". V měsíci září ještě připojil dva dary na fond pro zamýšlenou stavbu městského kulturního domu.

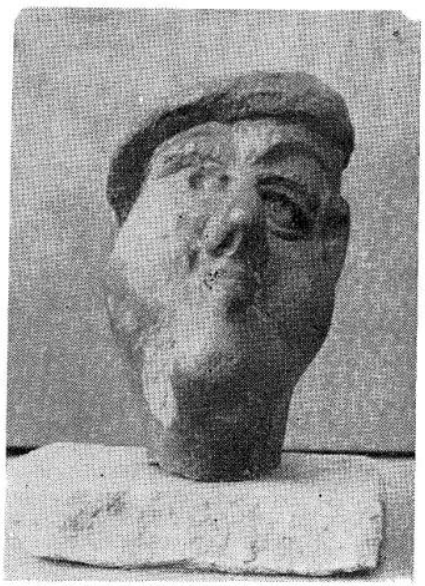
Po dvou dalších manželstvích, která po kratší době skončila rozvody, našel od roku 1954 trvalého životního partnera ve vdově Josefě Hellerové z Chlumce nad Cidlinou. Jak uvedl v jednom z dopisů: „... už jsem na celý život skoro rezignoval, ale seznámení s Vámi ve mne probudilo novou chuť do života." Oba spojoval zejména zájem o hudbu. Jí věnovali mnohé hodiny společné hry na housle a klavír pro sebe a pro další přátele hudby. Kuderova družka měla plné pochopení i pro jeho ostatní zájmy a záliby, a tak v atmosféře životní pohody začal opět malovat.

Volnou inspiraci pro nové obrazy hlavně získával z četných turistických cest po blízkém i vzdálenějším okolí. S hnědou čepicí se štítkem a odznakem výsadkáře, s tlumokem a hliníkovým hrnkem a s vlastnoručně vyrobenými holemi nachodil se ženou desítky kilometrů a zde všude do sebe vstřebával krásu české krajiny. Zvlášť ho zaujal Český ráj s Troskami a Kozákovem, mnohé hodiny strávil na cestách po Orlických horách, v Podkrkonoší a v Krkonoších, ale poetická zákoutí našel i při Cidlině, zejména v zádumčivé a pověstmi opředené krajině kolem zaniklé vsi Luhy u Chlumce nad Cidlinou.

Odpovídalo Kuderově povaze, že už tehdy svým samorostlým jednáním a vystupováním na sebe často upozorňoval. Kuderův rétorský a herecký projev se natolik vžil a stal pověstným, že autor byl potom přijímán jedině s ním a každá jeho snaha o jiné jednání narážela na bariéru předem vytvořené představy.

Zcela nová kapitola v Kuderově životě začala až po trvalém odchodu do důchodu po pětašedesátých narozeninách. Po náhodném nálezu hlavy sádrové sošky Krista zkusil otesat první kus pískovce. To byl začátek šťastných třinácti let tvůrčího vzepětí, nevídaně rozsáhlé sochařské práce, která Kuderovi získala trvalé a jedinečné místo v českém naivním umění.

Bez ohledu na pokročilý věk začal na zahrádku domku svážet pískovec z bouraček, mezníky, patníky, zrušené náhrobky a další kamenné bloky a s primitivními nástroji vytesával sochu za sochou. Desítky plastik začaly zaplňovat zahrádku, zápraží a interiér domku.

V. Kudera, Dvě tváře, pískovec, 1964
Z autorova komentáře: „Tato karikatura znamená: že každý má dvě tváře, jednu pro sebe, druhou pro lidi. Málo lidí vám řekne pravdu, co si myslí! Taková už je doba!"
Foto J. Prokop

Zprvu našel pochopení a opravdový zájem jen u několika nejbližších přátel, ostatní zatím měli pro jeho sochy jen ironické či shovívavé pousmání. Vážněji začali tvorbu přijímat až po první Kuderově samostatné výstavě v Krajské galerii v Hradci Králové v roce 1966 a po televizním pořadu Křapící v roce 1967. Václav Kudera tu vystupoval spolu s několika dalšími svéráznými a samorostlými mladými stařík z východních Čech. Od té doby ke svému jménu často připisoval i ono neobvyklé „Křapík" jako druhé příjmení.

O první Kuderovu výstavu a zařazení autorovy tvorby do kontextu českého naivního umění se zasloužila hlavně novobydžovská rodačka PhDr. Marcela Mrázová - Schusterová. Vlastní výstavu připravil ředitel Krajské galerie v Hradci Králové prom. historik Josef Sůva. Z pera M. Mrázové - Schusterové je také úvodní studie výstavního katalogu.

Kudera potom několikrát mluvil i v rozhlasových pořadech. Samostatně vystavoval v rodném městě (1967 a 1970), v Hořicích v Podkrkonoší (1968—1969) a opět v Hradci Králové (1981) a vícekrát se svými sochami podílel i na dalších výstavách. První Kuderovy plastiky získala už koncem šedesátých let Severočeská galerie v Litoměřicích pro stálou expozici naivního umění. Ke Kuderovi začali přicházet jiní umělci, skuteční znalci umění, prostí obdivovatelé i zvědavci. Neustále proměňovaná zahrádka s galerií soch pod širým nebem i interiéry domku se stávaly častým objektem fotografických i filmových záběrů.

S přibývajícími lety a s rostoucí popularitou se Kuderovo svérázné jednání ještě dále vyhraňovalo. Zcela pohlcen sochařskou tvorbou, zaměřil vše na ni a praktické každodenní starosti a potřeby potom ustupovaly stranou a byly omezeny na nejskromnější možnou míru. Nemohl se také rozloučit se spoustou dávno doslouže-ných věcí, obklopoval se jimi a vzhlížel k nim přímo s pietní úctou. Do tohoto roztodivného labyrintu nesměl nikdo jiný zasahovat, jen autor sám měnil seskupení předmětů a opět se zvláštním zdůvodněním.

I když od pětašedesáti let malba postupně ustoupila sochařské tvorbě, v prvních dvou letech s ní ještě soupeřila. Teprve potom jednoznačně zvítězilo sochařství, ale i tehdy několikrát vyměnil kladivo a dláto za štětec a barvy. Pod poslední obrázek krajiny na azbestocementové desce se dokonce podepsal až v roce 1973 — ve věku osmasedmdesáti let.

Do Kuderova dalšího života hluboce zasáhlo těžké onemocnění v roce 1973. Od té doby nemohl už v normální sochařské práci pokračovat a navíc téměř ztratil schopnost mluvit a běžně se dorozumívat. Po několikaměsíční rehabilitaci se sice zdravotní stav poněkud zlepšil a stabilizoval, ale se sochařstvím a malováním už byl nenávratný konec. A přesto i tehdy za velkého přemáhání vyvzdoroval na kameni ještě několik drobných plastik.

Po zboření domku v Jungmannově ulici v roce 1979 se už zdálo, že s ním trvale zmizí i Kuderova zahrádka a vše, co vytvářelo jedinečnost prostředí malého domku u nádraží. Ale po přestěhování do domku bratra Antonína v ulici U Památníku Kudera za pomoci družky a přátel založil novou zahrádku, snad ještě krásnější než první.

Čas šel dál a nemoc se hlásila s novou silou. Pokud se ještě mohl vydat na kratší vycházky ven, často jsme ho viděli sedět na lavičce na náměstí, odkud pozdviženou rukou zdravíval svoje známé. Nechal si narůst plnovous a s takto proměněnou tváří při-

Pokračování na s. 10

Dokončení ze s. 9

pomínal starce z rodu rembrantovských postav. Sám ukazoval na podobnost se Lvem Nikolajevičem Tolstým. Později se už jen krátce objevoval na židličce před domkem a většinu času trávil mezi svými sochami, hlavně na schodech do zahrádky.

V roce 1985 se ještě dočkal první samostatné výstavy v zahraničí v polském Valbřichu a opravdového uznání díla v rodném městě. Nejprve se tu zúčastnil vernisáže velké jubilejní výstavy, která představila jeho tvorbu v tak ucelené podobě vůbec poprvé. K devadesátým narozeninám pak převzal čestné uznání rady Městského národního výboru v Novém Bydžově za zásluhy o rozvoj města v oblasti lidového umění. V říjnu se ještě přišel podívat do muzea, kam byla jeho výstava z Městského kulturního střediska přenesena a nově instalována. Pozorně si prohlédl nejen sochy, obrazy a ostatní vystavené předměty, ale i barevné diapozitivy ze svých zahrádek a roztřesenou rukou se zapsal do návštěvní knihy muzea. Bylo vidět, že pan Kudera tehdy prožíval jedny z nejšťastnějších chvil svého života...

Těžké nemoci vzdoroval s obdivuhodnou statečností. S jiskrnýma očima ještě vítal svoje nejbližší přátele o jednadevadesátých narozeninách. Ale pak se už začal přibližovat neúprosný konec... Přišel dne 7. ledna 1987.

Až po pohřbu byl v rukopisné pozůstalosti autora nalezen i text parte, který si napsal už před více než patnácti lety. Přál si, aby byl pohřben žehem „beze všech ceremonií", a uvedl i místo úmrtí v Novém Bydžově s volnou kolonkou pro doplnění data. Vpravo nahoře zaznamenal i svůj epitaf:

„Žil jsem,
jak 'osud' mně dopřál...
Umírám,
jak příroda a její zákon přikazuje!"

Díky velkorysému rozhodnutí autorovy družky Josefy Hellerové a syna Vladimíra Kudery byla většina soch, obrazů, rukopisů a dalších předmětů z pozůstalosti autora darována Městskému muzeu v Novém Bydžově. Hlavní část díla tak zůstává nerozptýlena v rodném městě Václava Kudery, aby zde trvale připomínala život a dílo velkého tvůrce, jednoho z nejvýznamnějších představitelů naivního umění v našich zemích.

Jaroslav Prokop

25 let Plátěné osady na Jizeře

SOKOLŠTÍ ŽÁCI NA TÁBOŘE PLÁTĚNÁ OSADA

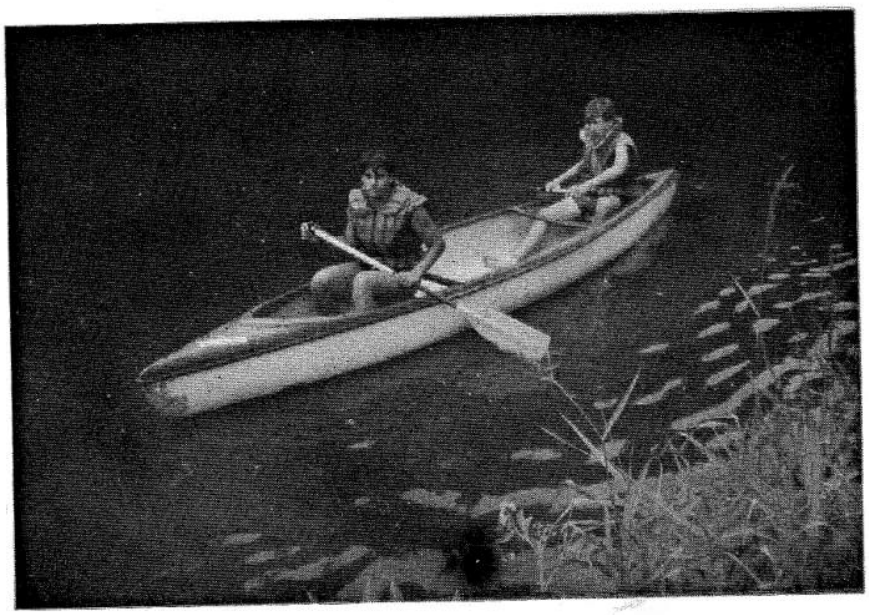
Sokolská všestrannost nezahrnuje jen cvičení na nářadí a lehkou atletiku, ale také klade důraz na pobyt mládeže v přírodě. Žáci Sokola Nový Bydžov pravidelně cvičí ve své sokolovně a prázdniny využívají k pobytu v přírodě. Nejinak tomu bylo i o prázdninách. Řada žáků se přihlásila do tábora Plátěná osada ve Splzově u Železného Brodu. Žáci tak navazují na své předchůdce v Sokole, kteří s pobytem v přírodě již začínali v roce 1938. Připomeňme si, jak to vlastně začalo.

V sokolských jednotách byly tehdy ustanoveny komise pro pobyt v přírodě. Také v tehdejší župě Denisově, kam Sokol Nový Bydžov patřil, tato komise působila a v roce 1938 připravila I. sokolský tábor v Hradišťku u Chlumce n. C. Tábor vedl učitel br. Havlín z Chlumce n. C., který byl později jako sokolský pracovník umučen v koncentračním táboře. Tábor se velmi líbil a těšili se na další v roce 1939. Nacistický vpád však všechnu činnost přerušil, a tak se čekalo dlouhých šest let na obnovení Sokola.

Po osvobození v květnu 1945 byl zorganizován již v červenci 1945 další tábor Sokola, a to opět v Hradišťku. Vedoucím byl br. F. Pavelka z Nového Bydžova. Tábor mohl být uskutečněn proto tak brzy, že stanové díly a vše potřebné pro táboření bylo pečlivě uschováno před Němci, a když se přidala obětavost a nadšení, byl vybudován základ pobytu mládeže v přírodě v Sokole.

V roce 1946 se již sokolský tábor konal na Studenově v Krkonoších, kde Sokol Nový Bydžov vlastnil 3 chaty a poměrně velký pozemek. Ti menší prožívali svůj pobyt v chatách, ti větší pod stany. Připravit chaty k obývání vyžadovalo mnoho úsilí, neboť šlo o chaty, které opustili Němci. Tak se rozběhla komise pro pobyt v přírodě a pečlivě připravila tábornické vystoupení na XI. všesokolský slet, který se konal v roce 1948.

Praha zažila první a žel poslední vystoupení sokolských táborníků, kteří ve slušivých zelených krojích předvedli svoje nápadité vystoupení. Úspěch byl ohromný. Vystoupení táborníků zvláště nadchlo přítomné anglické skauty, kteří nemohli pochopit, jak je možné v několika minutách postavit tolik stanů. Avšak další vystoupení se již nekonalo. Po roce 1948 byl Sokol totalitní mocí opět zlikvidován. Nastalo dilema — oddíl táboření zrušit, nebo pokračovat pod jiným jménem. Zvítězila druhá alternativa. A tak táborníci pokračovali dále ve své činnosti, pod jiným jménem, ale se sokolskou myšlenkou v srdci a s nadějí, že se zas vrátí pod sokolskou vlajku. Na Studenov se již nevrátili. Chaty byly prodány, majetek rozkraden. Několik roků se vyjíždělo na různá tábořiště. Po celý rok se připravovaly podsady a vše

M. Spejchal a J. Krátký ze Sokola Nový Bydžov trénují na táborové závody v jízdě na kanoi
Foto M. Pavelka

potřebné bylo v čas táboření dopraveno drahou na tábořiště. Byla to práce namáhavá, ale radostná. Je hodně pamětníků, kteří na tuto dobu rádi vzpomínají, neboť v tu dobu se scházelo mnoho bydžovské mládeže pod vedením bývalých sokolských cvičitelů. Ti dovedli dát mládeži nejen radost z tělesného pohybu, ale i z pobytu v přírodě.

Časté výlety s mládeží po vlastech českých zaujala vedoucí krajina kolem Želivky. Přímo ideální prostor pro stálý stanový tábor, říkali vedoucí, a tak již za rok pronajal oddíl hezký přírodní kout na břehu Želivky. Tábor v této romantické úžlabině trval až do roku 1969. V roce 1969 musel tábor ustoupit přehradě na Želivce, která v této době byla již dokončena a násilně ukončila činnost Plátěné osady u řeky Želivky. Tato doba pro tábor byla kritická a stačilo málo, docela málo — a tábor zanikl.

Vždyť ani nebylo vhodné tábořiště. Dobrá místa byla obsazena a dalším bránily některé nesmyslné předpisy. Byl již březen 1970 a nezačít ihned s budováním nového tábořiště, v tomto roce by se tábor již nemohl konat. Byla svolána schůzka nejvěrnějších členů, na které bylo dohodnuto sehnat nejen vhodné místo pro tábořeni, ale vybudovat tábor v rozsahu, jaký byl na Želivce. V hodině dvanácté se podařilo sehnat místo u Železného Brodu. Ve Splzově od soukromníka byl zakoupen pozemek na břehu Jizery. Byl zakoupen jedině z prostředků oddílu, neboť výtěžek z táborů plynul do pokladny oddílu.

V březnu 1970 začíná nová kapitola Plátěné osady na břehu Jizery. Ihned se začalo s budováním nového tábora, aby mohl I. běh tábora začít 1. července. Byla zapomenuta únava z likvidace tábora na Želivce a velmi pracného stěhování podsad a ostatního materiálu do Nového Bydžova. Nelze vyčíslit, kolik úsilí a obětavosti museli členové i nečlenové vynaložit, aby tábor mohl včas zahájit. Ale velké pracovní úsilí bylo korunováno úspěchem. I. běh Plátěné osady 1. července 1970 mohl začít. Ovšem budování tábora pokračovalo. Každým rokem něco nového v táboře přibylo — něco se opravovalo. Výstavba tábora trvala do roku 1981. Vyžádala si velké úsilí některých členů i nečlenů, kteří této akci věnovali veškerý volný čas. Velkým iniciátorem budování tábora nejen na Želivce, ale i na Jizeře byl br. Mirko Petrovič a další nejmenovaní. V sobotu 16. září bylo uskutečněno setkání pracovníků, kteří se zasloužili o budování a pokračování Plátěné osady na Jizeře. Je to pěkný záměr a svědčí to o tom, že tito pracovníci nejsou zapomenuti.

Na Jizeře byl vybudován pěkný tábornický objekt. Budoval se pro bydžovskou mládež a tak to bude i do budoucna. Sokolský oddíl pobytu v přírodě byl násilně po roce 1948 umlčen, a aby mohl dále pokračovat ve své činnosti, musel přejít do Jiskry Nový Bydžov. Po roce tyto oddíly ČSTV byly převedeny do KČT. Tato skutečnost však nemění nic na úzké spolupráci. Nabízí se několik variant spolupráce, z nichž nejslibnější je tábornická činnost na táboře Plátěná osada ve Splzově, zimní pak lyžařská na sokolské chatě na Studenově v Krkonoších. Je to šance pro bydžovskou mládež — a nejen pro bydžovskou.

Miroslav Pavelka

LADISLAV LYSA

(1895 - 1950)

„Chtěl jsem být nebo mohl jsem být jako on... Cestička byla vyšlapaná — Kremelský orloj, Naši furianti, Krakonoš, Smrt matky Jugovičů, Tábor na Křešickém potoce — a poslední — Babička. Když jsem šel do Jiráskova divadla na generální zkoušku, bylo mi smutno. Můj otec zemřel. Moji roličku převzal Jiří Komárek...“

Narodil se 2. června 1895 ve Vlhošti v okresu Jičín. Otec Jan Lysa učil v Loučné Hoře.

Obecnou školu vychodil v Loučné Hoře, reálné gymnázium v Novém Bydžově, státní reálku a učitelský ústav v Jičíně. V bývalém novobydžovském okrese učil třicet roků. Jmenujme alespoň některé obce: Prasek, Sloupno, Hlušice, Chomutice, Měník a naposledy Nový Bydžov, kde učil nejdéle.

Válečná léta (1915—1918) prožil na více místech. V hodnosti poručíka byl odvelen na frontu a vrátil se z 1. světové války jako nadporučík.

Protože učil v Novém Bydžově, mohl se plně zapojit do veřejného života města, což učinil s plnou silou.

Zejména divadlo se mu stalo druhým životem, jemu především věnoval herecký, výtvarný, hudební a režisérský talent. Sehrál desítky rolí a vždy odváděl přesvědčivé herecké výkony, které novobydžovské publikum také dovedlo ocenit.

Smutným dnem bylo 6. září 1935, kdy herec, režisér, jednatel, matrikář a archivář DJ Jirásek odešel z aktivní činnosti. Marné bylo přemlouvání pana Bedřicha Vrbenského z Prahy a všech novobydžovských herců, aby Lad. Lysa rezignaci odvolal.

L. Lysa v roce 1921

Otec ve všech působištích svou přívětivou povahou a obětavostí pro druhé si získal četné přátele. Vynikal jako svědomitý, dobrý učitel a přítel dětí.

Zemřel v nedožitých 55 letech dne 6. února 1950 v Hradci Králové. Odpočívá v Novém Bydžově v urnovém háji.

L. L.

CVIČÍME V SOKOLE

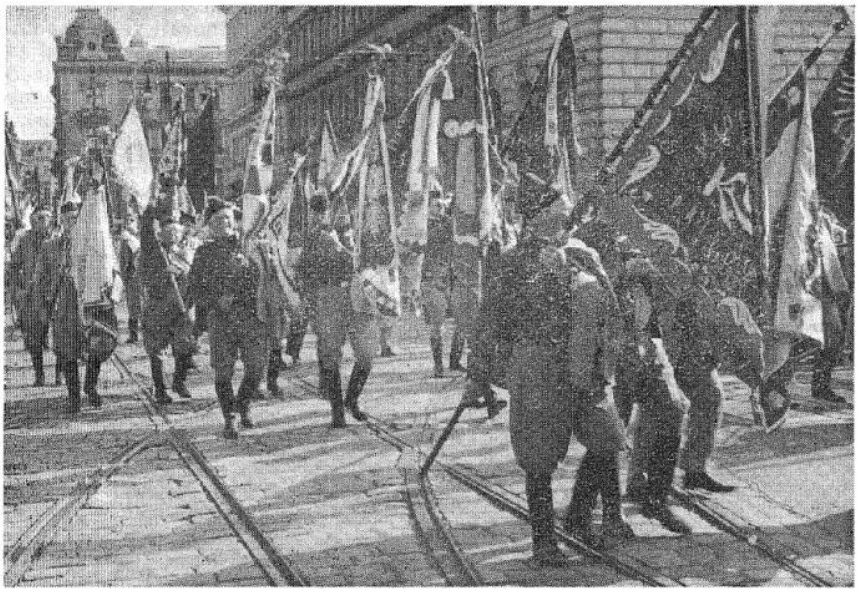
PONDĚLÍ — ČTVRTEK
Nejmladší žactvo - předškolní věk
Mladší žákyně
Starší žákyně, dorostenky
Ženy
Ženy - aerobik

STŘEDA
Sportovní gymnastika
Softbal
Košíková

ÚTERÝ — PÁTEK
Mladší žáci
Starší žáci, dorostenci
Muži
Věrná garda

Začátek cvičení je v 16 hodin a složky se střídají po hodině, cvičení vedou zkušení cvičitelé a je **bezplatné**. Pro cvičící je k dispozici sauna.

Upozornění: Nástěnná informační skříňka Sokola bude přemístěna na dům p. Modřického na náměstí, proti spořitelně.

VZPOMÍNKA NA XII. VŠESOKOLSKÝ SLET — Historické prapory při průvodu sletovou Prahou 3. 7. 1994. V levé části fotografie mává do objektivu praporečník novobydžovského Sokola František Vacek Foto M. Provazník

STROJOBAL Hradec Králové, a. s.
divize jemných kovových obalů
Tovární 67 503 52 SKŘIVANY
Telefon 0448/22740 p. Futerová

VYHLAŠUJE výběrové řízení na funkce

vedoucích pracovníků a manažerů do ekonom. úseku

Požadujeme: vzdělání VŠ, USO ekonomického směru, základní znalost anglického jazyka (není podm.).
Nabízíme: vysoké finanční ohodnocení v závislosti na dosaženém vzdělání a délce praxe.
Životopis a přehled dosavadní praxe zasílejte na výše uvedenou adresu.

Dále přijme do trvalého pracovního poměru pro divizi jemných kovových a flexibilních obalů:

konstruktéra - technologa

Vzdělání USO strojního zaměření, základy anglického jazyka (není podmínkou), znalost práce s PC—T602, C602, AUTOCAD.

servismana - kontrolora

Vzdělání chemického nebo strojního zaměření, požadujeme schopnost reprezentace, znalost AJ vítána.
Nabízíme: finanční ohodnocení v závislosti na dosaženém vzdělání a délce praxe.

skladníka - manipulanta

Schopnost organizace práce, skladové evidence.

dělníky do třísměnného provozu

Vzdělání: vyučen ve strojní profesi, možnost rekvalifikace na profese tiskař, střihač, lepič.
Věk do 35 let.

Přihlášky na výše uvedené adrese a telefonu.

Naši matriky

NAROZENÍ

1. 7. **Filip Kopecký,**
Nový Bydžov, Dr. Dvořáka 472
7. 7. **Patrik Šimák,**
Nový Bydžov, Turkova 1267
9. 7. **Aleš Roischel,**
Nový Bydžov, Dukelská tř. 1409
9. 7. **Lucie Roischelová,**
Nový Bydžov, Dukelská tř. 1409
11. 7. **Pavlína Klembarová,**
Nový Bydžov, U jatek 916
13. 7. **Annette Truxová,**
Nový Bydžov, U jatek 2123
21. 7. **Markéta Lelková,**
Nový Bydžov, 28. října 1607
21. 7. **Jakub Holásek,**
Nový Bydžov, Dr. Horákové 1565
19. 7. **Tereza Bodešínská,**
Nový Bydžov, Merendní 1890
27. 7. **Patrik Měkota,**
Nový Bydžov, Jana Maláta 494
30. 7. **Pavel Balcun,**
Nový Bydžov, Dr. M. Tyrše 154
1. 8. **Roman Kvasnička,**
Nový Bydžov, Osadní 1078
12. 8. **Patrik Csupori,**
Nový Bydžov, Julia Fučíka 768
14. 8. **Zdeněk Mital,**
Nový Bydžov, Kollárova 145

SŇATKY

21. 7. **Václav Bělohradský,**
Úžice 148
Miroslava Višňovská,
Nový Bydžov, Čelakovského 610
29. 7. **Mojmír Duřt,**
Nový Bydžov, Al. Jiráska 533
Petra Halířová,
Slatiny, č. Miličeves 12
29. 7. **Ing. Pavel Vodák,**
Nový Bydžov, V ráji 1304
Alena Novotná,
Nový Bydžov, B. Smetany 1146
5. 8. **Libor Motyčka,**
Nový Bydžov, Havlíčkova 66
Gabriela Wolfová,
Nový Bydžov, J. Fučíka 911
5. 8. **Jan Samek,**
Boharyně, č. Trnava 7
Iva Vejrová,
Nový Bydžov, J. Fučíka 898
19. 8. **Oldřich Holman,**
Nový Bydžov, Al. Jiráska 587
Helena Lukacsová,
Nový Bydžov, Al. Jiráska 587
19. 8. **Miroslav Čapek,**
Sloupno 106
Marie Králíčková,
Nový Bydžov, Jablonského 497
19. 8. **Josef Sedláček,**
Nový Bydžov, Jungmannova 1730
Monika Matyášová,
N. Bydžov, M. Bydžovského 1150
26. 8. **David Hanus,**
Nový Bydžov, Dr. Dvořáka 433
Renata Čejková,
Lužec nad Cidlinou 86

ÚMRTÍ

30. 6. **Ludmila Mocková,** 70 let
N. Bydžov, Masarykovo n. 498
3. 7. **Jan Marek,** 70 let
Nový Bydžov, J. Jungmanna 1487
10. 7. **Marie Vlková,** 77 let
Nový Bydžov, Dr. Dvořáka 457
17. 8. **Miroslav Tuček,** 68 let
Nový Bydžov, Skochovice 112
24. 8. **Vladimír Vondruška,** 73 let
Nový Bydžov, J. E. Purkyně 1596

Paní **JARMILA KAČÍRKOVÁ,** vdova po JUDr. Janu Kačírkovi, zesnula 18. srpna 1995 ve věku 90 let.

Děkuji za tichou vzpomínku.

Jiří Kačírek,
syn

NOVOBYDŽOVSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává Městský úřad v Novém Bydžově pravidelně jednou za dva měsíce. Odpovědný redaktor Jaroslav Prokop.

Adresa redakce: Městský úřad, 504 01 Nový Bydžov, tel. 23011.

Povoleno OK ONV v Hradci Králové pod čj. 2/88. Tiskne V. & A. Janata, Nový Bydžov. Náklad 1000 výtisků. Mimobydžovským zájemcům zasíláme časopis poštou.

Cena jednoho čísla 5,— Kč.

Uzávěrka příštího čísla 12. 10. 1995.